

GRACE ELLEN BARKEY & NEEDCOMPANY

(AND)

Needcompany wordt gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en de Nationale Loterij.

Grace Ellen Barkey over haar nieuwe creatie...

Een paar jaar geleden besloot Grace Ellen Barkey drie stukken van Bartok uit te voeren: De Wonderbaarlijke Mandarijn, De Houten Prins en Blauwbaards Burcht.

Vanwege het onzinnige verlies van de rechten van De Wonderbaarlijke Mandarijn, was Barkey genoodzaakt deze voorstelling te herwerken. Na een succesvolle première in New York, in 1999, legden de erven van Bartok haar een uitdrukkelijk opvoeringsverbod op. The Miraculous Mandarin veranderde in Few Things, een productie die zowel in België als internationaal veel succes kende. The Wooden Prince zou de volgende in het rijtje zijn en zou zich afspelen "in een ruimte niet groter dan een poppenkast", wat resulteerde in (AND), een vrije bewerking van een Perzisch sprookje.

"In het oude Peking koestert de ijzige prinses T. een diepe haat tegenover elke man. Huwelijkskandidaten die naar haar hand dingen moeten drie raadsels oplossen of sterven. Elke man, die deze uitdaging aanging, faalde. Dan verschijnt er een vreemdeling in de stad, de zoon van een verbannen koning. De onbekende prins lost de raadsels op en vraagt zijn beloning..."

"Op de eerste dag van de repetitieperiode zijn we naar de visboer gegaan om vis te kopen want eigenlijk (heimelijk) gaat deze voorstelling over spartelende vis, over hulpeloos naar lucht happende vis." (Grace Ellen Barkey)

De eerste akte is op muziek gezet door Rombout Willems met een knipoog naar Chinese opera. De overige muziek in de voorstelling werd gecomponeerd door Maarten Seghers en Angélique Willkie en gemixt door Grace Ellen Barkey.

"Maar de prinses doodde zowel de vader als de zoon. En toen gebeurde er iets heel vreemd. Het paleis veranderde in een glazen huis en plotseling kon de prinses niet meer praten. De mensen keken naar haar zoals ze daar stond achter het glas. Ze opende haar mond maar er kwam geen geluid. Ze was als een vis, een prachtige vis. En de mensen van China staarden naar haar. Ze staarden en staarden en werden zo stil dat alle geluiden uit hun geheugen werden gewist. Ze herinnerden zich geen enkel geluid." (Grace Ellen Barkey)

"Binnen dans ben ik op zoek naar een bepaald beeld of gebaar dat dans overstijgt. Daar ben ik meer mee bezig dan met de dans zelf. Dans stel ik in vraag. Ik betwijfel dans. Ik ben op zoek naar een bepaalde energie en die zoektocht is nogal gewelddadig. In de reflectie daarvan noem ik me meer een schilder." (Grace Ellen Barkey)

(AND) zou je nog het best kunnen omschrijven als een beleving. Een moment waarin het publiek ondergedompeld wordt in de beeldrijke fantasie van deze choreografe.

In dit bewerkt sprookje zien we geen moedige en heldhaftige prinses maar wilde rock-'n-rollers die passioneel en grenzeloos verlangen en bizarre figuren die elk op hun eigenzinnige manier omgaan met sprookjes en vissen.

De uitdaging van deze dansvoorstelling ligt voor Barkey in het "opvoeren van het belachelijke tot in het groteske, het opdrijven van het geestelijke tot het potsierlijke, de omzetting van het bizarre in iets zeldzaams en geheimzinnigs." (Edgar Allan Poe)

"Vooral de vragen naar de vorm maken dat je bezig blijft. Betekenis is iets wat gegeven wordt, en in het theater is dat altijd vers. Het kan elke avond anders vallen. Dat vind ik één van de leukste dingen van theater. Filmen is ook leuk, maar in theater ben je altijd met tijd bezig. Je kunt niet knippen en monteren. Hoewel het altijd hetzelfde is, is het ook elke avond nieuw. Als je dingen wilt wijzigen dan moet dat altijd samen met de acteurs gebeuren." (Grace Ellen Barkey)

"Let your hair down, baby, let's have a natural ball/'Cause when you ain't happy, life ain't no fun at all." - T-Bone Walker, "T-Bone Shuffle"

Over het vroegere werk van Grace Ellen Barkey

"Het beeld van de vrouw uit de Aziatische wereld (de origine van Barkey) is belichaamd in een zacht sensuele en heupwiegende dans." (Ballet International over 'Rood Red Rouge')

"Een fijnmazig theateraal weefsel, dat steeds moeilijker voor een eenduidige interpretatie vatbaar is". (De Standaard over 'Stories (Histoires/ Verhalen)')

"A true, one-time only never-to-be-repeated-in-this-lifetime gift to the audience." (The Dance Insider over Few Things)

"Un spectacle explosif, bourré de surprise, d'humour et d'humanité..."
(Le Soir over Few Things)

"...In één beweging wordt tedere waardigheid, vulgaire verleidelijkheid, ironie en woede opgeroepen...Dit moet je zien om het te begrijpen" (Financieel economische Tijd over Few Things)

Overzicht voorstellingen Grace Ellen Barkey

- 1992 One
première: 26 november, Theater Am Turm Probebühne, Frankfurt
- 1993 Don Quijote
première: 28 oktober, Theater Am Turm, Frankfurt
- 1995 Tres
première: 18 oktober, De Brakke Grond, Amsterdam
- 1997 Stories (histoires/verhalen)
première: 19 februari, Brigittinenkapel, Brussel
- 1998 Rood Red Rouge
première: 5 oktober, STUK, Leuven
- 1999 The Miraculous Mandarin
première: oktober, PS 122 New York
- 2000 Few Things
première: 7 oktober, BIT teatergarasjen, Bergen, Noorwegen
- 2002 (AND)
première: 23 oktober, De Brakke Grond, Amsterdam

Credits

Concept/ Choreografie	Grace Ellen Barkey
Gecreëerd met/gedanst door	Julien Faure Benoît Gob Kosi Hidama/ Ludde Hagberg Tijen Lawton Maarten Seghers Angélique Willkie
Muziek	Rombout Willems Maarten Seghers Angélique Willkie
Muziek gemixt door	Grace Ellen Barkey
Set	Lot Lemm, Jan Lauwers
Kostuums	Lot Lemm
Lichtconcept	Joris De Bolle
Stagiaire assistentie	Alysa Grifo
Productieleiding	Luc Galle
Productie	Needcompany

Needcompany wordt gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en de Nationale Loterij.

SPEELLIJST

De Brakke Grond, Amsterdam	23, 24, 25, 26 oktober 2002
The Kitchen, New York	20, 21, 22, 23 november 2002
De Vorst, Tilburg	3 december 2002
Lantaren/Venster, Rotterdam	20, 21 december 2002
Paleis Voor Schone Kunsten, Brussel	23, 24 januari 2003
CC Strombeek Bever	7 februari 2003
Pact-Zollverein, Essen	6, 7 mei 2003
Singapore Festival, Singapore	4, 5 juni 2003
Teaterhuset Avant garden, Trondheim	30 september, 1 oktober 2003
BIT Teatergarasjen, Bergen	4, 5 oktober 2003
De Velinx, Tongeren	21 januari 2004
Cultuurcentrum Mechelen	28 januari 2004
STUK Kunstencentrum, Leuven	2, 3 maart 2004
Théâtre de la Bastille (in samenwerking met Théâtre de la Ville),	
Paris	24, 25, 26, 27, 28, 30, 31 maart 2004 1, 2, 3 april 2004
Théâtre Garonne, Toulouse	20, 21 april 2004
CC Berchem	14 mei 2004

CURRICULUM VITAE

Grace Ellen Barkey

Grace Ellen Barkey, geboren in Surabaya, Indonesië, studeerde dansexpressie en moderne dans in de Theaterschool in Amsterdam. Ze werkt na haar opleiding als actrice en danseres. Ze choreografeert verscheidene producties alvorens ze in 1986 Needcompany vervoegt en vaste choreografe wordt van het gezelschap. Grace Ellen Barkey realiseert de choreografieën van Need to know (1987), ça va (1989), Julius Caesar (1990), Invictos (1991), Antonius und Cleopatra (1992) en Orfeo (1993). Daarnaast acteert ze tevens in een aantal van deze producties alsook in The Snakesong Trilogy - Snakesong/Le Voyeur (1994), Caligula (1997), Needcompany's King Lear (2000), Images of Affection (2002) en No Comment (2003). Ze maakt deel uit van de cast in Goldfish Game (2002).

Sinds 1992 bouwt ze met haar eigen ensceneringen gestaag een succesvolle internationale carrière uit. Theater Am Turm in Frankfurt coproduceert haar eerste voorstellingen One (1992), Don Quijote (1993) en Tres (1995). Needcompany-producties zijn Stories (Histoires/ Verhalen) (1996), Rood Red Rouge (1998) en Few Things (2000). Deze laatste productie wordt zowel in eigen land als internationaal zeer enthousiast onthaald. (AND) (2002) is haar zesde productie die infrastructureel ondersteund wordt door Needcompany. Met (AND) overschrijft choreografe Grace Ellen Barkey met onweerstaanbare flair alle grenzen van het theater, de dans en de muziek.

Julien Faure

Julien Faure, geboren in Frankrijk, studeerde van 1995 tot 1998 een kunstopleiding aan het INSAS te Brussel. Na zijn studies werkt hij samen met Pierre Droulers aan de creatie Multim in Parvo (1998), een voorstelling in opdracht van het KunstenFESTIVALdesArts. Hij werkt vervolgens met verschillende choreografen als Karin Vyncke, Julie Bougard, Jean-François Duroure en Cie Osmosis. In 2001 maakt hij zijn choreografie Stamata #1- Et si demain voit le jour.

Voor de productie (AND) (2002) van Grace Ellen Barkey, werkt hij voor de eerste maal samen met Needcompany. In Images of Affection (2002) vervangt hij Timothy Couchman.

Benoit Gob

Benoit Gob studeerde schilderkunst aan de kunstacademie van Luik, waarna hij zijn studies verder zette aan het INSAS te Brussel. In 1998 vervoegt hij het dansgezelschap Ultima Vez van Wim Vandekeybus en danst mee in verschillende producties als The day of heaven and hell, In spite of wishing and wanting and Inasmuch as life is borrowed.

Hij werkt voor het eerst samen met Needcompany in (AND) (2002) van Grace Ellen Barkey & Needcompany. Hij vervangt Dick Crane in Images of Affection (2002).

Ludde Hagberg

Ludde Hagberg, geboren in Zweden, studeerde dans aan de Zweedse Balletschool. Hij werkt verschillende jaren met de The Royal Swedish Ballet (1991-1995) en daarna met Carte Blanche (1995-1999) in Noorwegen. Als freelancer danst hij in verschillende projecten van Jens Östberg in Billy's dream (1999), Playhouse (2000), The Musical (2000). Hij werkt met Zero Visibility Corp (Confession time, 2001) en componeert de muziek voor Swing for a lifetime (2001) van Louise Peterhoff en Lisa Östberg. Ondertussen groeit zijn interesse voor theater. Hij is, vervolgens, performer in Andromaque (2002), een voorstelling van Mats Ek en in Seven Imperatives (2003) van Ingun Björnsgard. Hij danst en componeert muziek voor Blind me (2003) van K. Kvarnström co.

Isabella's room (2004) is de eerste productie waarin hij samenwerkt met Jan Lauwers en Needcompany. Hij vervangt Kosi Hidema in (AND) (2002) van Grace Ellen Barkey.

Kosi Hidema

Na een carrière van zes jaar bij het Tokyo Ballet, komt Kosi Hidema naar België waar hij zich aansluit bij het gezelschap van Michelle-Anne De Mey. Hij danst in Sonata 555 en is betrokken bij de creatie van Pulcinella. In 1994 sluit hij zich aan bij Rosas, het gezelschap van Anne-Teresa De Keersmaeker, en danst mee in o.a Amor Constante, Màs alla de la Muerte, Verklärte Nacht, Woud, en in de hernemingen van Kinok en Mozart Concert Arias, un moto di gioia. In 1998 danst hij mee in de productie L'air, du vent van Compagnie Pierre Droulers.

Als choreograaf start Kosi Hidema in 1995 met 3 pieces for Clarinet Solo. De laatste jaren is hij voornamelijk werkzaam in Yokohama, Japan. Binnen de context van de workshop A.S.K., georganiseerd door de prestigieuze Kanagawa Arts Foundation, creëert hij zijn eerste groepschoreografie Present Present (1997). Kort daarna creëert hij L.S.D.S. op muziek van George Van Dam en Ryoji Ikeda die speciaal voor deze creatie werd gecomponeerd. Uit deze productie ontstond een tweede voorstelling With Violence of gravity, elegance of fall.

In 2000 komt hij bij Needcompany terecht als vervanger van Eduardo Torroja in de herwerking van Few Things van Grace Ellen Barkey. Hij is ook te zien in haar laatste voorstelling (AND). Daarnaast is hij danser / acteur in Images of Affection (2002), een creatie van Jan Lauwers & Needcompany.

Tijen Lawton

Tijen Lawton is geboren in Wenen uit een Britse vader en een Turkse moeder. Ze is grootgebracht in Oostenrijk, Italië en Turkije en kwam uiteindelijk in Groot-Brittannië terecht. In Londen volgt ze een dans- en muziekopleiding aan The Arts Educational School van 1984 tot 1988 en van 1988 tot 1991 aan de London Contemporary Dance School. In 1989 is ze gedurende één jaar uitwisselingsstudent in de prestigieuze Julliard School in New York. Ze volgt verschillende stages/workshops voor dans in Parijs en Istanbul.

In 1991 richt ze mee Foco Loco op, een gezelschap dat zich toespitst op onderzoek en ontwikkeling van dans in alle domeinen. In 1992 sluit ze zich aan bij Emma Carlson & dancers en toert met de voorstelling Inner Corner doorheen Groot-Brittanië en Duitsland. In 1996 komt ze naar Brussel om mee te werken aan verschillende creaties van Pierre Droulers: Les Beaux jours (1996), Lilas (1997) en Multim in Parvo (1998), gevolgd door internationale tournees. Ondertussen maakt ze ook haar eerste choreografieën: Les Petites formes (1997) dat bestaat uit Je n'ai jamais parlé, Les Beaux jours en Plus fort que leurs voix aiguës (1998).

De samenwerking met Jan Lauwers begint met de deelname als acteur / danser aan de herneming van Caligula (1997) en Morning Song (1999). Sindsdien is ze een vaste waarde in de producties van Needcompany. Ze is onder andere te zien in Needcompany's King Lear (2000), Images of Affection (2002), Goldfish Game (2002) en No Comment (2003). Ze danst ook in Few Things (2000) en (AND) (2002) van Grace Ellen Barkey en Needcompany.

Maarten Seghers

Maarten Seghers studeerde theaterregie aan het RITS te Brussel. Tegelijkertijd creëert hij zijn eigen werk (theater en composities). In 2001 maakt hij met de theatergroep *d a e m m e r u n g* de voorstelling Angel Butcher.

Images of Affection (2002) is zijn eerste productie als performer bij Needcompany. Voor No Comment (2003) verzorgt hij de muziek. Hij is zowel acteur, danser als muzikant in de voorstelling (AND) (2002) van Grace Ellen Barkey. Voor Unauthorized portrait (2003), een film door Nico Leunen over Jan Lauwers, componeerde hij de muziek.

Angelique Willkie

Angelique Willkie start in 1990 haar danscarrière in Canada waar ze samenwerkt met vermaarde choreografen als Benoît Lachambre, Ginette Laurin en Jean Pierre Perrault. Nadien reist ze af naar Tours waar ze samenwerkt met het gezelschap van Jean-Christophe Maillot. In 1993 danst ze mee in een creatie van Karin Vyncke.

Ook internationaal is ze een veelgevraagde danseres. Ze werkt onder andere samen met Kiri Mc Guigan (Kunstlerhaus Mousonturm in Frankfurt) en Lea Anderson (The Place, London). In 1999 vervoegt ze het gezelschap Les Ballets C de la B van Alain Platel voor de creatie van La Tristeza Complice en Rien De Rien van Sidi Larbi Cherkaoui.

Als zangeres trad ze op met ZAP MAMA, dEUS, Die Anarchistische Abendunterhaltung, Voice Mail, Speaking T en anderen.

(AND) (2002) is haar eerste productie met Grace Ellen Barkey.

Rombout Willems

Rombout Willems studeerde gitaar en orkestdirectie. Vanaf 1984 werkte hij als gitarist en dirigent voor verschillende theater- en dansgezelschappen en kreeg hij steeds meer interesse voor het componeren.

Hij dirigeerde in de jaren '85 / '86 samen met Reinbert de Leeuw en Roland Kieft De Deuren Gesloten van Cornelis de Bondt en was onder meer gitarist bij het Schönberg Ensemble en het Nederlands Blazers Ensemble in de Materie en de Stijl van Louis Andriessen.

Van 1987 tot 1992 schreef hij de muziek voor verschillende muziektheaterproducties, waaronder die Bochel en Mezzo, mezzo, mezzo. Van '93 tot '98 componeerde Rombout Willems in opdracht van Needcompany een groot aantal composities, die zich kenmerkten door het autonome karakter en de specifieke visie op op het theatrale geheel. Een integrale, bewerkte versie van de complete Snakesong Trilogy met het Kammerensemble Neue Musik Berlin o.l.v. dirigent Roland Klüttig ging in april 1998 te Brussel in première, gevolgd door een internationaal tournee. Tevens schreef Rombout Willems muziek voor enkele producties van Grace Ellen Barkey, waaronder Tres voor 8 piano's.

In 1999 componeerde hij een aantal werken voor trombone, hoorn en trompet voor de Italiaanse choreografe Caterina Sagna.

Begin 2000 schreef Rombout Willems de muziek voor Salomé, een productie van Toneelgroep De Appel in een regie van Jules Terlingen gevolgd door Lysistrata, een productie van De Nieuw Amsterdam in een regie van Aram Adriaanse.

Naast het schrijven voor theater- en dansgezelschappen legde Rombout Willems zich steeds meer toe op het componeren voor de reguliere concertpraktijk.

Hij creëerde onder andere Sculpture of glass voor het Belgisch-Duitse 'Ikhoor Trio' en de nieuwe compositie the youth of Louise Bourgeois voor harmonium en kistorgel.

Tijdens het componeren gaat zijn liefde vooral uit naar de fysieke aspecten die verbonden zijn aan het musiceren. De directe voorstelling van de aanraking met het instrument en de inleving in de fysieke sensatie van het spelen en het spel zijn belangrijke elementen tijdens het componeerproces.

De pers over het werk van Rombout Willems:

'De gehele trilogie oogt als een oratorium. De muziek vormt daarbij de ondefinieerbare, onzegbare, emotionele onderstroom die de teksten amendeert en nuanceert.'

'De muziek van componist Rombout Willems bleek een steeds belangrijker rol te spelen naarmate de Snakesong-cyclus tot stand kwam. Terecht is daarom het Kammerensemble Neue Musik Berlin nu een deelnemer in het

gebeuren, met altviolist Paul De Clerck in een prominente rol. Zo mag de voorstelling beginnen met een nerveuze solo die doet denken aan wat wijlen Jimi Hendrix op elektrisch gitaar vermocht: een opeenvolging van noten die zich op papier vermoedelijk moeilijk laat vastleggen, maar de grimmige toon is meteen gezet.'

'De muziek van Rombout Willems, gedeeltelijk live uitgevoerd door een schitterende Paul De Clerck op altviool, soms in dialoog met vooraf op de band opgenomen passages, krijgt de functie van koorstem.'

'Naast literatuur vormt de muziek van Rombout Willems een vitaal element in de voorstelling waarmee de vlaamse theatermaker Jan Lauwers zijn Snakesong Trilogy afsluit.'

'...da werden Zwiespalte und Verzweiflung deutlich, wie in der in ihrer Sparsamkeit genialen Musik von Rombout Willems. In nur wenigen angerissenen Klavierakkorden entstehen Abgründe.'

NEEDCOMPANY

Hooikaai 35 B-1000 Brussel

tel +32 2 218 40 75 fax +32 2 218 23 17

www.needcompany.org

Contact

Zakelijke en algemene leiding: Christel Simons / christel@needcompany.org / + 32 477 66 34 66

Assistent zakelijke leiding: Thijs De Ceuster / thijs@needcompany.org

Planning, verkoop en public relations: Inge Ceustermans / inge@needcompany.org / + 32 495 27 17 24

Productieleiding: Luc Galle / luc@needcompany.org

Assistent regie en dramaturgie: Elke Janssens / productie@needcompany.org